Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

in cellula in sem. purgebant me cogitationes
mee dicentes. Surge uade usq; ad desertu. &
considera qd illic uideas; tremansi reluctando
hui modi animo meo pquinq; annos dicens.
ne forte a demonib; sit hec cogitatio. Cu g p
seuerans suggestio hui modi cogitationis in me:
abii in heremu. & repperi ibi de stagnu aqua
rum. & insula in medio ei. Veniebant quoq;
diuersa animalia heremi. & bibebant ex eo.
int que uidi duos homines nudos. & contremu
it cor meu. putaba enim quia spsi essent. Cunq;
uidissent illi me trepidante locuti sunt ad me
dicentes. Nolite timere. & nos enim homines
sumus. Dixi itaq; illis. Unde estis. & quomodo huc
in heremu uenistis. Qui dixerunt; De cenobio
sumus. & factum est nobis esensus. & egressi sumus huc.
ecce quadraginta anni s. Erat autem unus ex eis
egyptius. alius u libicus. Interrogauerunt autem me
& ipsi dicentes. Quomodo est mundus. & si ascen
dit aqua secdm tempus suum. & ita si habet mundus
abundancia sua. Et respondi eis. & ita. Quos &
ego interrogaui. Quomodo possum fieri monachus.
Et dicunt m. Nisi quis renunciauerit omnia
que in mundo sunt non potest esse monachus. Quib.